

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra MENNESKENES BØRN II

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 299. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908711801760/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

- Næi, De skal ikke hjem endnu! sagde saa Gartneren
- De har jo ikke no'et a' haste efter.
- Næi, det har jeg jo ikke, men ...
- Der staar en Flaske til inde i Skabet, vedblev Pestinak-Lars ligesom mod sin Viije.
- Naa gør der det ... Ja—a, saa ...

Gartneren rejste sig og gik igen ind i Sovekammeret. Og Anders gik hen til Vinduet for at stoppe sin Pibe; denne Gang blæste han den ud midt paa Gulvet og hældte Sausen bag efter.

— Skal vi sætte vos udenfor? spurgte Lars, da han kom tilbage med Flasken, som han havde trukket op inde i det andet Værelse.

- Ja—a, nikkede Anders — her er jo no'et beklumret.
- Stop Piben først, Anders Skovfoged.
- Tak, det er da besørret.
- Vil De ta' Glassene?
- Jovel!

Lars satte Flasken fra sig i Vinduet, stoppede sin Pibe, tog igen Flasken og gik ud. I Forstuen satte han Hatten paa. Anders stod allerede udenfor med Glassene.

- Riven skulde ogsaa gerne med, sagde Lars.
- Hvor ska' vi hen?
- Aa, jeg tænker vi gaar ned til Pavillonen.
- Hvorfor ska' hun med? spurgte Skov-Anders og tog Riven.
- Fordi hun skal! sagde Lars.

Og saa gik de, hen forbi Driyhuset og op ad Parken. De gik med ludende Hoveder og lidt usikre Skridt. Nu, de var ude i Luften, kunde de ligesom mærke, at de havde drukket de Par Glas. Det vil sige, det var Skov-Anders, der troede at kunne mærke det paa Gartneren, for Anders gik bagest, og han syntes, at han var klar nok.

— Der er sgu Maanen! sagde han pludselig og pegede op efter med Riven — nu faar vi sgu Oplysning.

Men Lars sagde ingenting; han marscherede videre med Flasken under Armen og drejede nu om forbi de tre store Graner, der stod paa Grænsen mellem Have og Park og kastede tre vældige kegledannede Skygger hen over Plæ-